

TRI ÂN TRUNG TÂM BẢO VỆ SỰ SỐNG

Xin trích dịch lá thư của cô Valentina tín hữu Công Giáo Ý viết cho đứa con gái: "Chúng tôi khám phá Tình Yêu nhờ Anastasia, công chúa cứng của chúng tôi". Lá thư cùng lúc bày tỏ niềm tri ân Trung Tâm Ambrosio Cứu Sống Napoli và Dự Án Gemma đã giúp cô thoát tội giết chết bào thai và hiểu rõ giá trị thánh thiêng của sự sống.

Bé cứng của Mẹ. Mẹ viết cho con để hồi tưởng quãng thời gian tuy ngắn ngủi nhưng tràn-đầy lúc con ở trong dạ Mẹ. Hồi ấy là tháng 4 năm 2009. Mẹ 22 tuổi và là sinh viên đại học, điều mà Mẹ hằng mơ ước. Mẹ đã đính hôn với Ba con được 3 năm 8 tháng. Ba con chưa có việc làm và nơi thành phố Napoli này thì với cái bằng trung học Ba con rất khó tìm ra việc làm. Mẹ nhớ rõ cái ngày ấy như mới xảy ra hôm qua. Đó là ngày 17-4. Một cuộc trắc nghiệm cho biết Mẹ đã mang thai. Thật khủng khiếp! Đúng là tin

không lành! Không! Không thể được! Không được bởi lẽ cả hai gia đình sẽ không chấp nhận và cũng sẽ không ai có thể giúp Ba Mẹ. Không được bởi lẽ Mẹ phải học cho xong để lấy cái bằng bác sĩ. Không được bởi lẽ Ba Mẹ mới ở lứa tuổi 22 và 24 và phải xây dựng tương lai, tìm thấy con đường phải đi. Không được bởi lẽ Ba Mẹ không có gì để lo cho con, bởi vì Ba Mẹ hoàn toàn tay trắng. Và nếu phải lo cho con thì Ba Mẹ phải từ bỏ tất cả. Với những lý do vừa nói, cuối cùng Ba Mẹ quyết định phá thai.

Mẹ và Ba khởi sự tìm cố vấn rồi sau đó sẽ đi đến nhà thương để phá thai. Có lẽ thời gian chỉ cần vồn vện vài ngày và rồi mọi sự sẽ xong xuôi hết! Tuy nhiên, riêng phần Mẹ, Mẹ lại liên lạc với một diễn đàn nói về phá thai. Tại sao thế? Có lẽ Mẹ muốn tìm hiểu thêm về phá thai, hoặc muốn tìm ra một lý do biện minh cho việc Ba Mẹ muốn phá thai là đúng!

Thế rồi, khi Mẹ ngồi vào máy vi-tính và bắt đầu kể lể nỗi lòng, bày tỏ mọi khó khăn đang phải đối phó, thì phía bên kia, người ngồi nơi máy vi-tính cũng đi vào cuộc liên lạc trực tiếp với Mẹ. Họ nhận ra tiếng kêu thảm thiết của Mẹ và nhất định ra tay cứu giúp. Họ hứa sẽ giúp đỡ Mẹ về vật chất suốt thời gian Mẹ mang thai cho đến ngày sinh con. Sau đó Mẹ có thể quyết định giữ con hay là giao con cho họ nuôi dưỡng.

Một ánh sáng lóe lên trong bóng tối. Mẹ như nhận được vòng tay ôm sát người giúp Mẹ khỏi ngã. Mặc dầu Mẹ không rõ vòng tay ôm là thật hay chỉ là ảo tưởng. Nhưng Mẹ bắt đầu an tâm tiến bước. Rồi Mẹ đem câu chuyện ra bàn thảo với Ba con. Dĩ nhiên Ba con không đồng ý. Thế là liên hệ giữa Ba Mẹ gặp khủng hoảng, gặp đắng cay chua xót! Thật ra Ba con cũng muốn giữ con lại, không muốn giết con, nhưng Ba con không biết phải làm thế nào, bởi lẽ có đúng thật là sẽ có bàn tay vững chắc cứu giúp Ba Mẹ ngay trong lúc gian nan khổ não không?!

Ngày hẹn cho cuộc phá thai là ngày 5-5. Mẹ nhớ rõ là ngày hôm trước đó, 4-5, Mẹ đang ở nhà với Ba con. Mẹ khóc lóc và gào to van xin Ba con đừng mang Mẹ đến nhà thương phá thai, bởi vì Mẹ không

muốn giết con! Chiều hôm ấy, Mẹ lại ngồi vào máy vi-tính. Và vị thiên thần trả lời cho Mẹ qua máy vi-tính trở thành sự thật. Họ hứa chắc chắn với Mẹ là sẽ giúp giải quyết hết vào ngày mai.

Thế là thay vì đi đến nhà thương để phá thai Mẹ lại đi đến "Centro Ambrosiano di Aiuto alla Vita" (CAV) ở thành phố Napoli để được giúp đỡ. Chính nơi đây Mẹ hồng phúc gặp các Thiên Thần bảo vệ Sự Sống. Họ không giúp đỡ Ba Mẹ bằng lời nói suông nhưng bằng trợ giúp cụ thể với tiền bạc và mọi chăm sóc sức khỏe cần thiết cho một bà mẹ đang trong thời kỳ thai nghén. Nhưng nhất là bằng sự hỗ trợ tinh thần. Ba Mẹ vô cùng sung sướng và hân hoan chờ đợi ngày con mở mắt chào đời.

Các nhân viên "Trung Tâm Ambrosio Giúp Sống" đã dạy Ba Mẹ một bài học vô cùng quý giá. Bài học về cuộc đời và về sự sống. Họ làm việc thiện hoàn toàn bằng Tình Yêu. Họ cho đi mà không hề nghĩ đến chuyện nhận lại. Mẹ bắt đầu cảm nghiệm thế nào là tình người chân thật và trong sáng.

Thời gian trôi qua cho đến cuối tháng 6 thì Ba Mẹ biết rõ thai nhi là một bé gái. Ba Mẹ vô cùng sung sướng. Mẹ bắt đầu nghĩ đến chuyện trang bị căn phòng nhỏ và sắm sửa quần áo cho con. Tất cả phải mang nét đẹp quý phái cho một công chúa! Ba Mẹ cũng chọn cho con tên Anastasia: tên của một đại công chúa! Tất cả sẵn sàng để tiếp rước con.

Thế nhưng vào ngày 1-7-2009 Mẹ bỗng cảm thấy đau rưng-rức. Mẹ đi ngay đến nhà thương gần đó để khám nghiệm. Nơi đây người ta khám phá ra rằng quả tim bé nhỏ của con đã ngừng đập! Cái tin sét đánh này cũng khiến cho trái tim của Mẹ như ngừng đập. Ngay lúc đó các thiên thần thành viên CAV cũng tức-tức có mặt nơi nhà thương. Họ gần gũi nâng đỡ Mẹ. Cũng chính ngày hôm ấy Ba con lại có việc làm! Mọi sự sẵn sàng cho con thì con lại ra đi! Ngày 2-7-2009 Mẹ sinh con bằng ống hút ra, sau đúng 17 tuần lễ cưu mang con!

Ba Mẹ nức nở khóc thương con khi chôn cái xác bé nhỏ của con. Nơi tắm đá trắng Mẹ chỉ viết duy nhất ANASTASIA tên công chúa cưng của Mẹ.

Vài tháng tới đây Ba Mẹ sẽ chính thức thành lập gia đình với một đứa con gái tuyệt vời: Anastasia, thiên thần của Ba Mẹ trên Thiên Đàng.

Thương chào con. Mẹ của con, Valentina.

... "Tuân giữ Lễ Luật là làm cho lễ phẩm thêm phong phú. Gắn bó với lệnh truyền là dâng lễ kỳ an. Tô lòng biết ơn là dâng bột tinh hảo, làm việc bố thí là dâng lễ ngợi khen. Từ bỏ gian tà thì đẹp lòng THIÊN CHÚA, chấm dứt bất công là dâng lễ đền tội. Tuy vậy, đừng đến trước nhan THIÊN CHÚA tay không, vì tất cả những gì phải dâng đều do lệnh truyền. Lễ phẩm của người công chính như mỡ đổ trên bàn thờ xông mùi thơm ngào ngạt trước Đấng Tối Cao. Hy lễ của người công chính được chấp nhận, và phần kỷ vật sẽ không bị lãng quên. Hãy tôn vinh THIÊN CHÚA với tấm lòng quảng đại, đừng bớt xén của đầu mùa tay con làm ra. Dâng cúng chi, cũng phải giữ nét mặt tươi cười; dâng hiến của thập phân, hãy hân hoan vui vẻ. Với tấm lòng quảng đại, hãy dâng hiến Đấng Tối Cao tùy theo những gì Người ban tặng và tùy theo khả năng con có. Vì THIÊN CHÚA là Đấng thưởng công, sẽ trả lại cho con gấp bảy lần" (Sách Huấn Ca 35,1-10).

("SÌ ALLA VITA", Mensile del Movimento per la vita italiano, Anno XXXII, Numero 10, Ottobre 2010, trang 34-35)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt